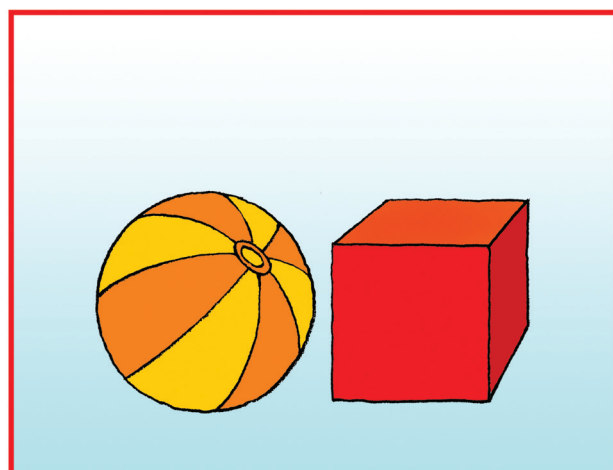
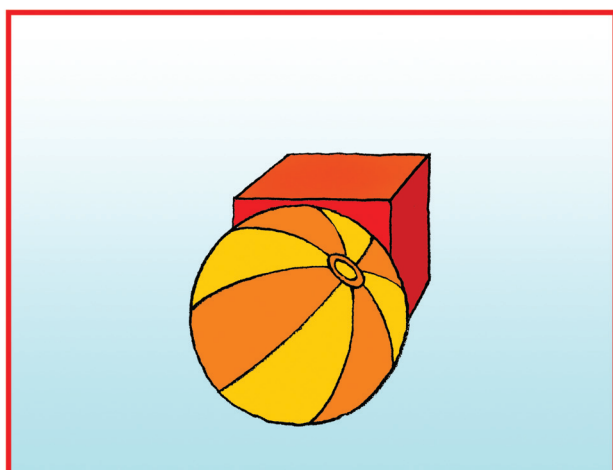
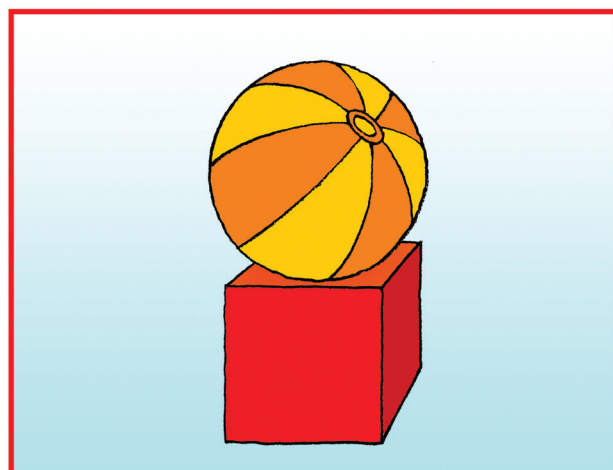
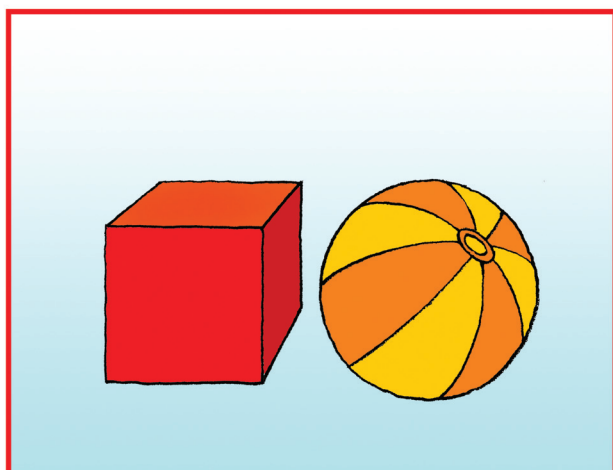
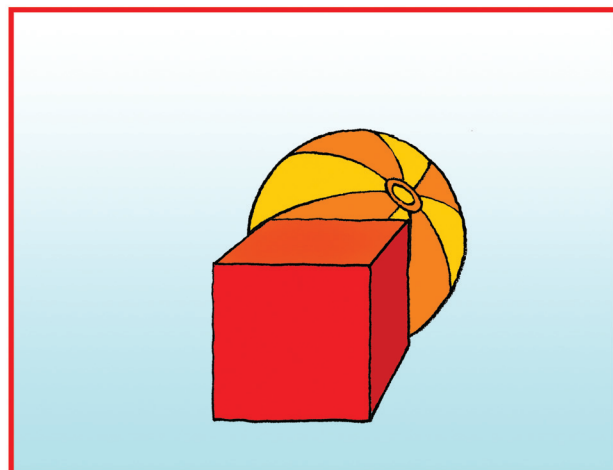
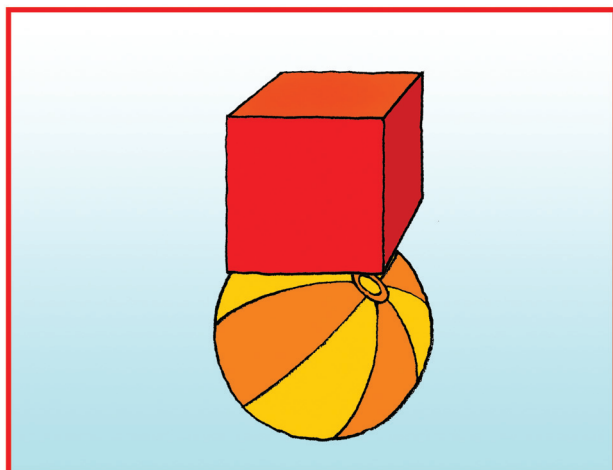

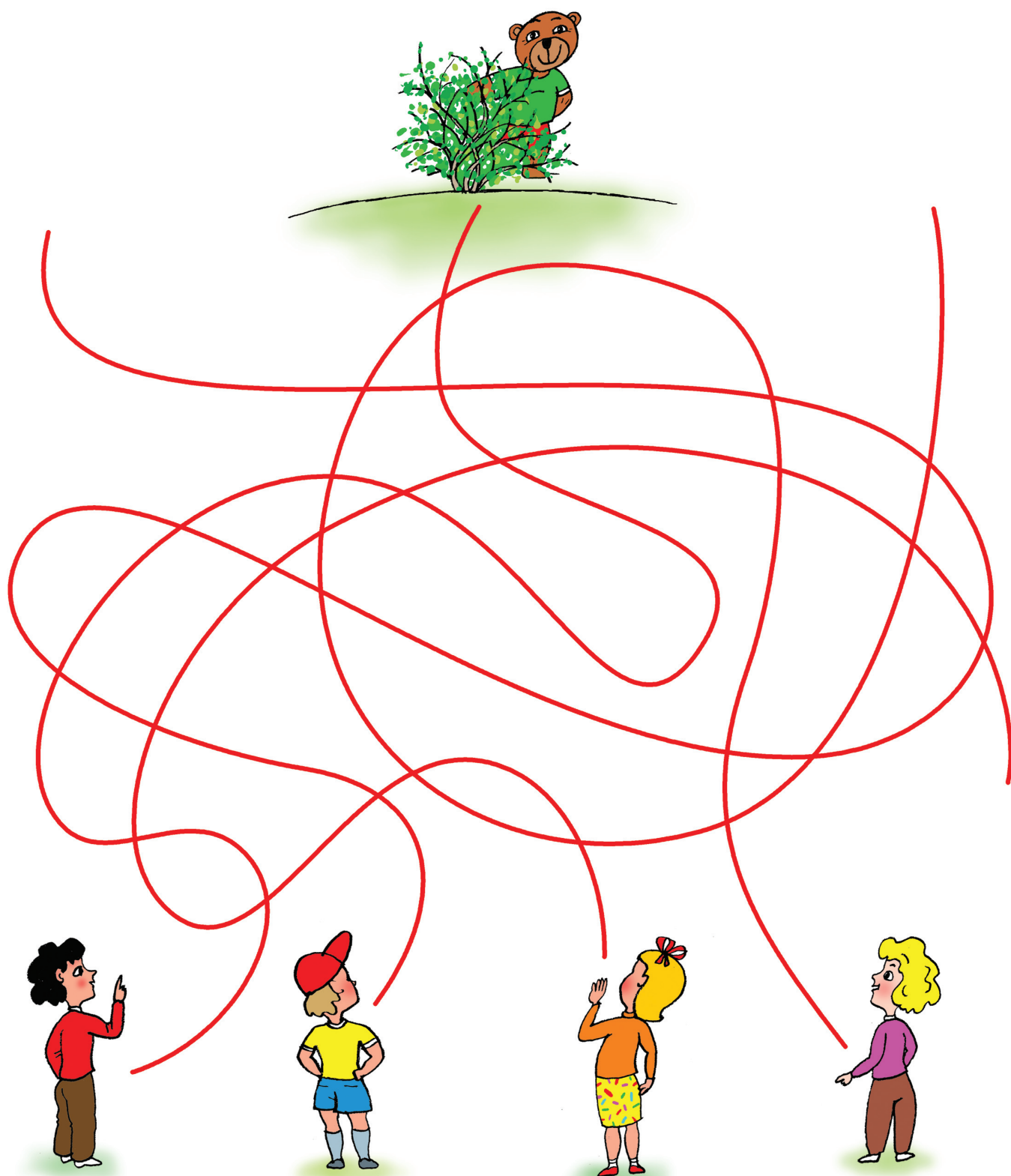
Za Pavlíkem přiběhla Terezka: „To jsou ale pěkné karty. Já znám takové podobné, koukej.“ A začala karty rozkládat. „Najdeš kartu, kde je kostka nahoře? Kde je kostka dole? Kde je kostka vedle? Kde je vpředu a kde vzadu?“

Orientace v prostoru, pojmy nahoře, dole, vpředu, vzadu, vedle. Můžeme rozšířit o předložkové vazby s předložkami nad, pod, za, před. Pokud dítě dokáže požadované umístění ukázat, ptáme se, kde je kostka na jednotlivých obrázcích.

„Říkala jsem, že se má uklízet, a vy si tu hrajete. Šup, uklízíme,“ nabádala Pavlíka a Terezku paní učitelka. „Jejda, jejda, teď zrovna nemám na uklízení náladu,“ nechtělo se Pavlíkovi do práce. Tu dostal nápad: „Schovám se, aby mě nikdo neviděl, a nebudu muset uklízet.“ A jen to domyslel, běžel se po cestičce schovat. „Kdepak je Pavlík?“ divila se Terezka. „Že on se schoval? Počkej, však my tě najdeme.“ A s kamarády se rozběhli každý po jedné cestičce. Za chvíli bylo jasné, po které cestě se vydal Pavlík.

Plošné vnímání prostoru, zrakové vnímání. Dítě hledá cestu k medvídkovi.

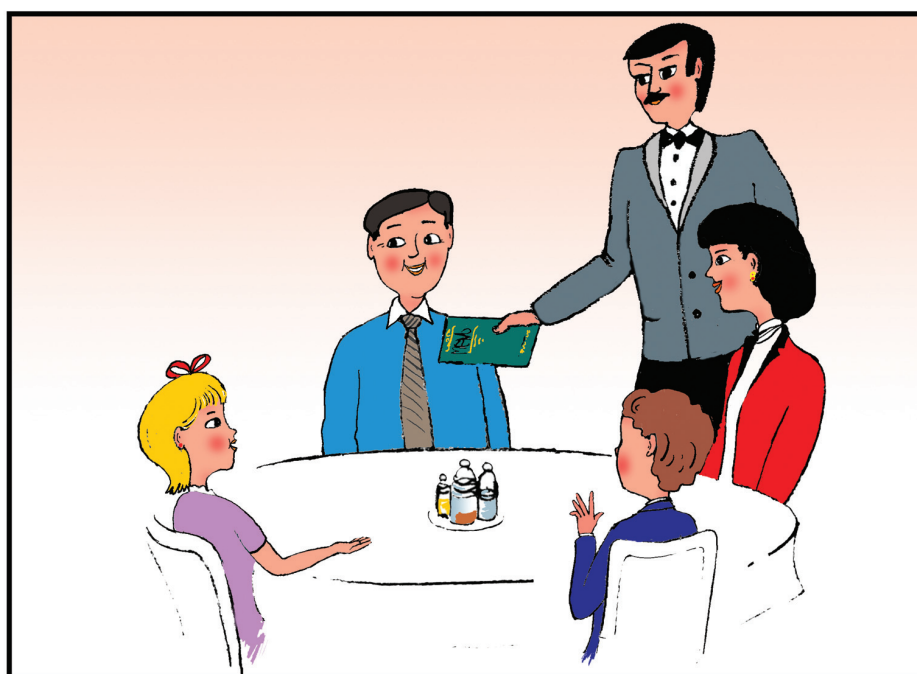
„Pavlíku, že se nestydíš,“ kárala medvěda Terežka. „Ty nevíš, co jsi měl dělat?“ „Vím,“ pokyvoval Pavlík. „Měl jsem jít obědvat. Však už jdu.“ „Ano, máme jít obědvat, ale předtím musíme udělat ještě něco. Jestlipak víš, co?“

Časová posloupnost. S dítětem si povídáme, co je znázorněno na obrázcích. Potom dítě určuje, co se ve trojicích obrázků stalo dříve, co později.

„A vůbec,“ mrumlal Pavlík, „proč musíme jít obědvat, když jsme si tak pěkně hráli.“ „No ty sis tak moc pěkně nehrál. Ty ses schoval, abys nemusel jít uklízet. Obědvat jdeme proto, že je poledne a máme hlad. Od snídaně utekla spousta času.“ „Aha, a obědvá i maminka a tatínek?“ „Když je poledne, obědvají všichni.“ „Ale to není pravda,“ namítal Pavlík. „Víš, že když jsme byli jednou v restauraci na obědě, tak přeci pan číšník neobědval, ale roznášel nám jídlo.“ „Ale obědval, jenže o chvíli dříve či později,“ vysvětlovala Terežka.

Činnosti obvyklé pro poledne. S dítětem si povídáme, jaké činnosti probíhají v poledne, že obědváme na různých místech – doma, ve školce, někdy v restauraci. Můžeme si povídat, že v poledne mají zavřeno některé obchody, úřady.

„Dal bych si dort,“ nechal se slyšet Pavlík. „To máš tedy štěstí. Po obědě máme moučník a dnes je to právě dort, protože paní učitelka má narozeniny.“ „Tak mi dort přineste,“ rozhodl Pavlík. „Takhle rychle to nepůjde, nejdříve musíme připravit stůl. Až bude stůl připravený, budeme obědvat. A dobře víš, že oběd dortem nezačíná.“

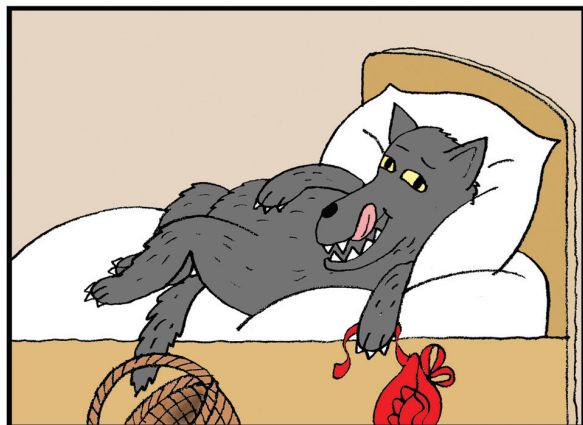
Časová posloupnost. S dítětem si povídáme, co je znázorněno na obrázcích. Potom dítě určuje, co se ve trojicích obrázků stalo dříve, co později.

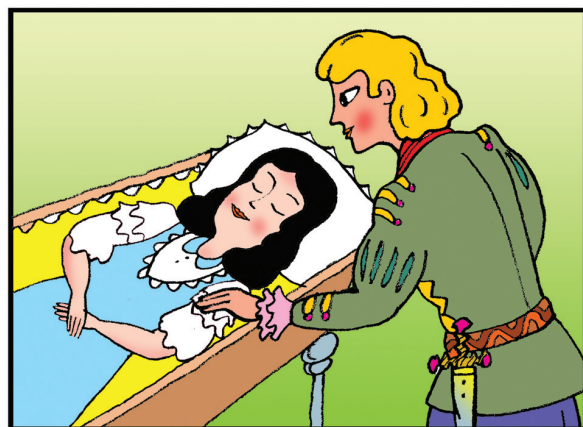
Když se najedli, převlékli se do pyžamek, byl čas na pohádku. „Když má dnes paní učitelka narozeniny, budu dnes pohádky vyprávět já,“ rozhodl se Pavlík. „To budu, Pavlíku, ráda,“ byla paní učitelka potěšena. Jen Terežka měla obavu, aby Pavlík pohádky nepopletl. Jen co Pavlík začal vyprávět, bylo jasné, že to dnes s pohádkami nebude jednoduché. Všechno se v Pavlíkově podání zamotalo.

Časová posloupnost. S dítětem si povídáme, co je znázorněno na obrázcích. Potom dítě určuje, co se ve dvojicích obrázků stalo dříve, co později.

Když vlk spolkl Karkulku, šel do lesa. Kohopak tam neviděl! Karkulka trhá kvítí pro babičku k svátku.

Sněhurku z dlouhého spánku probudil spanilý princ. Sněhurka se vydala bydlet do lesa k trpaslíkům.

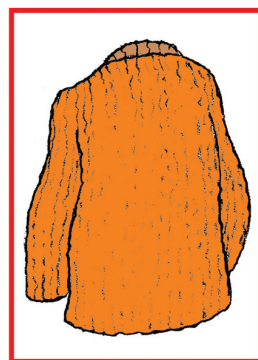
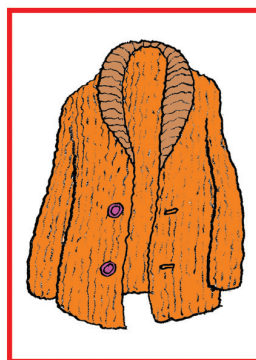
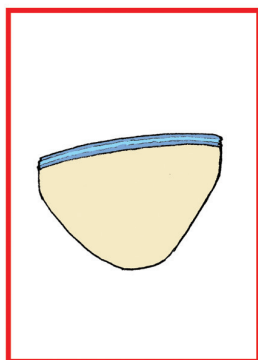
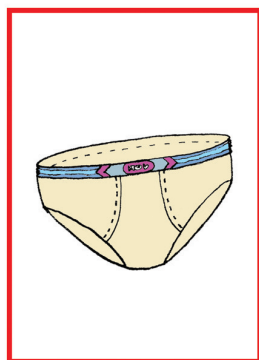
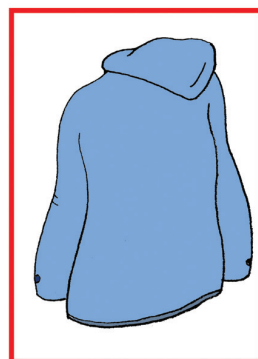
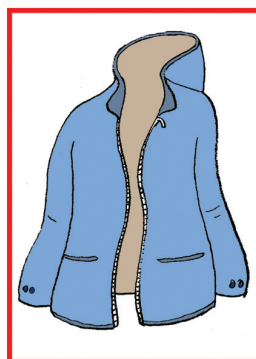
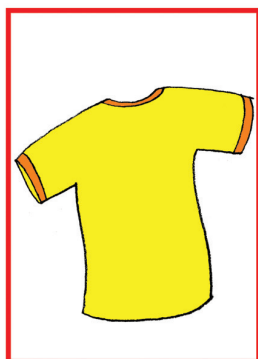
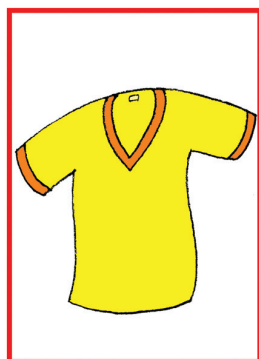
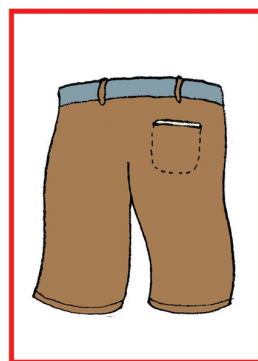
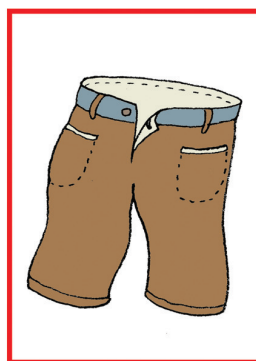
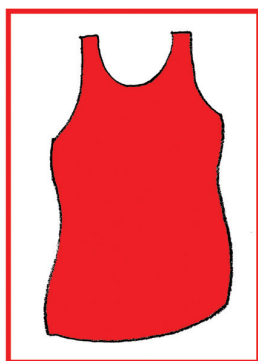
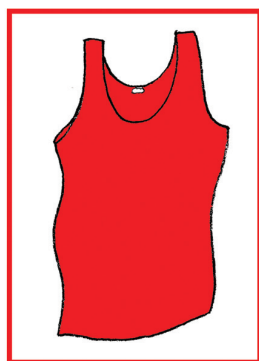
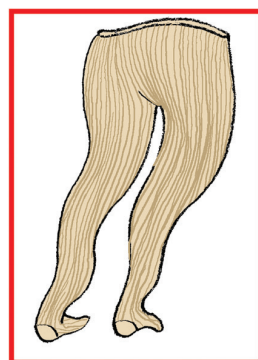
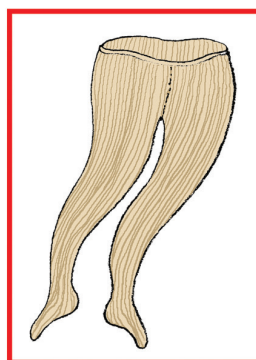
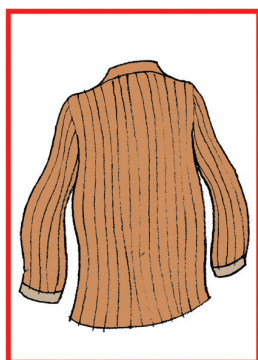

Jeníček s Mařenkou posadili ježibabu na lopatu a strčili ji do pece. Pak ježibabu ze svého vězení požádali, aby jim napekla perníček.

Po vydařených pohádkách většina dětí nemohla usnout. Hůře se usínalo i Pavlíkovi. Usnul až za dlouho, a tak byl velice překvapen, když s ním Terezka trásla: „Vstávej, Pavlíku, půjdeme na svačinu. Pojď se obléknout, ať jsme včas u stolu.“ Ale rozespalému Pavlíkovi oblékání moc nešlo. Nevěděl, kterou stranou tričko patří dozadu, kterou dopředu.

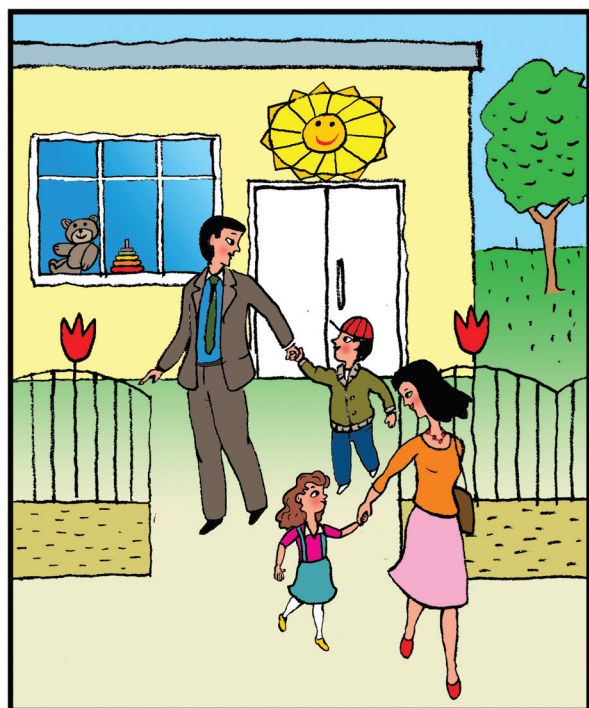
Prostorová orientace, pojmy vpředu, vzadu. S dítětem si povídáme, která strana oblečení je vpředu, která vzadu.

Jak se Pavlík trávil s oblékáním, začalo mu vrtat v hlavě několik věcí: „Terezko, ještě je poledne? Kdyby bylo poledne, dal bych si ten dort, který jsme měli po obědě.“ „Kdepak, teď už je odpoledne, ale čeká nás jistě dobrá svačinka.“ „A co se tak odpoledne dělá?“ zajímal se Pavlík, co ho čeká.

Činnosti obvyklé pro odpoledne. S dítětem si povídáme, jaké činnosti probíhají odpoledne.

Svačinka byla téměř tak dobrá jako dort. Byl chléb s medem. Med, ten měl Pavlík tuze rád. A tak mu ani nevadilo, že nezbyl dort. Dokonce si chléb několikrát přidal. Než Pavlík dosvačil, začaly si děti hrát se stavebnicemi. Hned jak dojedl, rád se přidal.

Časová posloupnost. S dítětem si povídáme, co je znázorněno na obrázcích. Potom dítě určuje, co se ve trojicích obrázků stalo dříve, co později.

Všechny děti však nestavěly. Holčičky si hrály s panenkami a vařily v kuchyňce, kluci jezdili s autíčky. Pro některé děti přicházely maminky a společně odcházely domů. Děti, které chtěly, mohly jít pracovat za paní učitelkou. Hledaly všechny obrázky, kde je nakreslená kočka nahoře, a všechny obrázky, kde je myš dole.

Prostorová orientace, pojmy nahoře, dole. Požadovaný čtverec můžeme nechat dítě zakroužkovat nebo pouze ukázat. Poté je vhodné ukazovat jednotlivá zvířátka a nechat dítě pojmenovávat, zda je umístěno nahoře či dole. Můžeme pojmenovávat všechna zvířátka, která jsou umístěna nahoře, která dole.

